

EN GJENNOMGANG AV AMNESTY I NORGES ORGANISASJONS- OG STYRINGSSTRUKTUR

RAPPORT FRA ARBEIDSGRUPPEN TIL STYRET

November 2012

INNHold

1. Innledning.....	3
1.1. Bakgrunn	3
1.2. Mandatet.....	3
1.3. Avgrensning	3
1.4. Organisasjonen i dag.....	4
1.5. Om rapporten videre.....	4
2. Kilder	5
2.1. Innledning.....	5
2.2. Internasjonale vedtak og styringsdokumenter for Amnesty internasjonalt.....	5
2.3. Konsultasjon av andre organisasjoner og Amnesty-seksjoner	5
2.4. Spørreundersøkelse blant medlemmene	6
2.5. Medlemsmøter.....	6
3. Nødvendige endringer som følge av internasjonale føringer	7
3.1. Innledning.....	7
3.2. Åpenhet om beslutningsprosesser	7
3.3. Krav til strategiske beslutninger.....	7
3.4. Eksterne aktørers deltakelse i beslutningsprosesser	7
3.5. Habilitetsregler for styret	8
3.6. Redusert kontingentsats for unge medlemmer	8
4. Anbefalte endringer som følge av internasjonale føringer	9
4.1. Innledning.....	9
4.2. Innarbeiding av prinsipper for demokratisk styring	9
4.3. Valg av delegasjon til Det internasjonale rådsmøtet	9
4.4. Instruks for valgkomiteen.....	10
4.5. Karenstid for tillitsvalgte og ansatte.....	10
4.6. Ungdomsdeltakelse.....	11
4.7. Klarere rollefordeling	11
5. Øvrige anbefalinger om endringer fra arbeidsgruppen	12
5.1. Innledning.....	12
5.2. Landsmøtet.....	12
5.3. Styret.....	13
5.4. Kompensasjon til styremedlemmer	14
5.5. Representantskap.....	14
5.6. Kontrollkomité.....	16
5.7. Studentrådet.....	16
5.8. Stemmegivning på nett	16
5.9. Forbedrede nettsider.....	17
6. Konklusjon.....	18

1. INNLEDNING

1.1. BAKGRUNN

Amnesty i Norges landsmøte 2010 vedtok at styret skulle iverksette en helhetlig gjennomgang av demokrati- og styringsstrukturen i den norske seksjonen og komme med nødvendige endringsforslag. Denne rapporten presenterer arbeidsgruppens arbeid og konklusjoner og vil danne grunnlag for styrets videre behandling av konkrete endringsforslag i styringsdokumenter og organisasjonsstruktur.

Bakgrunnen for å igangsette en organisasjonsgjennomgang var et vedtak gjort på Det internasjonale rådsmøtet i 2009 (ICM 10/2009) om demokrati og styring. Gjennom arbeidet med organisasjonens demokrati og styring, var målet blant annet å sikre at den nasjonale demokrati- og styringsstrukturen tilfredsstillende de krav som følger av føringer fra Det internasjonale rådsmøtet. Landsmøtet ba om at det ble oppnevnt en egen arbeidsgruppe med medlemmer og relevante eksterne aktører og at både medlemskapet og relevante aktører utenfor Amnesty ble konsultert i prosessen. Styret ble pålagt å rapportere om arbeidet ved neste landsmøte, samt legge frem forslag til eventuelle forbedringstiltak.

Styret nedsatte våren 2011 en arbeidsgruppe bestående av seks personer (styremedlemmene Steinar Vike (leder) og Inga T. Laupstad, medlemmene Helen Åsli, Sveinung Søyland Moen og Gustav Haver, Sigve Indregard som eksternt representant, samt Randi Hagen Eriksrud fra sekretariatet (Björg Ytre-Eide tok over etter Eriksrud i januar 2012)). Styret ga arbeidsgruppen et mandat som spesifiserte gruppens oppgaver, mål og omfanget av undersøkelsene som skulle gjøres (vedlegg 1). I denne rapporten redegjøres det for de forslag og anbefalinger som arbeidsgruppen har.

1.2. MANDATET

Gjennom mandatet er det definert tre mål for arbeidet som også har gjennomsyret arbeidet i gruppen. Målet for organisasjonsgjennomgangen var å sikre at Amnesty i Norge tilfredsstillende de krav til demokrati og styring som den internasjonale bevegelsen stiller, bidra til at Amnesty i Norge har en organisasjonsstruktur som er egnet til å understøtte de målsetninger og strategier som følger av internasjonale og nasjonale strategier, samt bidra til at Amnesty i Norge er og blir oppfattet som en demokratisk, åpen og mangfoldig bevegelse hvor engasjerte menneskerettighetsaktivister som har ønske om å delta i utviklingen og styringen av bevegelsen skal ha en reell mulighet til dette.

Målene har vært rettesnoren, men de mer konkret definerte oppgavene under "Omfang" har vært styrende for gruppens arbeid og metoder.

1.3. AVGRENSNING

Arbeidsgruppen har funnet det nødvendig å avgrense arbeidet da en vurdering av Amnestys demokrati og styringsstruktur i utgangspunktet kan omfatte svært mye. Deltakelse i demokratiet har en klar side mot aktiviteten i organisasjonen ellers, og selv om medlemmenes aktivisme i praksis henger nært sammen med deltakelse i andre prosesser, har arbeidsgruppen

avgrenset mot aktivisme og ikke vurdert hvordan aktivismen mest hensiktsmessig bør organiseres.

Internasjonalt i Amnesty jobbes det med ulike prosesser og temaer som det kunne vært naturlig å ta særlig hensyn til i organisasjonsgjennomgangen. For å begrense arbeidsmengden har vi likevel avgrenset mot for eksempel ICMs vedtak 10/2011 om mangfold. De internasjonale bestemmelser og føringer vi har tatt hensyn til, følger av punkt 2.2.

1.4. ORGANISASJONEN I DAG

For å ha et felles utgangspunkt for drøftelsene, vil det i det følgende bli gjort rede for demokratiet og styringsstrukturen i organisasjonen i dag. Da arbeidet startet, ble det klart at det ikke fantes et oppdatert organisasjonskart, og arbeidsgruppen har derfor utviklet dette (vedlegg 2).

Amnesty i Norge har en relativt enkel demokratisk modell med landsmøtet som øverste organ. Landsmøtet velger et styre, som driver organisasjonen mellom to landsmøter, og en valgkomité som skal foreslå medlemmer til styret. Organisasjonen har ingen andre formelle organer i den demokratiske modellen, men studentlagene har egne demokratiske systemer hvor de velger egne styrer i hvert nettverk. Fra nettverkene deltar inntil to personer i Studentrådet, som er et rådgivende organ for styret, men som ellers ikke har noen annen formell rolle enn andre medlemmer i Amnesty. Amnestys medlemmer er til dels organisert i mindre grupper og nettverk, men disse har ingen formell plass i demokratiet i organisasjonen. Alle medlemmer kan møte på landsmøtet, og alle som har vært medlem i minst seks måneder har stemmerett. I motsetning til andre sammenlignbare organisasjoner er det ingen form for delegatordning på landsmøtet. Deltakerne får tilsendt sakspapirene i forkant, men det er ellers ikke noen formøter eller andre regionale forberedelser før landsmøtet.

I tillegg til den demokratiske strukturen har Amnesty i Norge et relativt stort sekretariat som er ledet av generalsekretæren. Sekretariatet utfører de daglige gjøremålene i organisasjonen og gjennomfører blant annet, i samarbeid med medlemmene, de ulike aksjonene Amnesty arbeider med. Sekretariatets arbeid faller utenfor arbeidsgruppens fokus og vurderinger, men det konkrete arbeidet med medlemmene har likevel en side til demokratiet i organisasjonen da organiseringen av medlemmene i kampanjearbeidet også kan ha betydning for påvirkningsmuligheter.

1.5. OM RAPPORTEN VIDERE

Rapporten er delt inn i seks kapitler. Etter innledningskapitlet følger et kapittel om kildene som er brukt. Arbeidsgruppen har benyttet en rekke kilder og arbeidsmetoder, og disse presenteres kort, sammen med en kort vurdering av de begrensninger og feilkilder som er viktigst. I del 3-5 presenteres en rekke konkrete anbefalinger fra arbeidsgruppen. I kapittel 3 presenteres de endringene arbeidsgruppen vurderer som nødvendig å gjennomføre på grunn av internasjonale føringer. I kapittel 4 presenteres de endringsforslagene som arbeidsgruppen anbefaler på bakgrunn av internasjonale føringer. I kapittel 5 presenteres ulike endringsforslag som arbeidsgruppen anbefaler på bakgrunn av de øvrige undersøkelser som er gjort. I kapittel 6 følger en kort oppsummering og konklusjon.

Der arbeidsgruppen anbefaler konkrete endringer er det beskrevet i hvilke styringsdokumenter disse bør inntas, eventuelt hvilke nye dokumenter som bør utarbeides og vedtas.

2. KILDER

2.1. INNLEDNING

Mandatet som ble utarbeidet for arbeidsgruppen klargjorde i stor grad hvilke metoder som skulle tas i bruk i organisasjonsgjennomgangen. Arbeidsgruppen har forholdt seg til mandatet. Det har vært fokus på å konsultere medlemsmassen, samt eksterne aktører som kunne ha relevant informasjon. I tillegg til innspillene fra medlemmer og eksterne aktører, er arbeidet og vurderingene basert på diskusjoner i arbeidsgruppen.

2.2. INTERNASJONALE VEDTAK OG STYRINGSDOKUMENTER FOR AMNESTY INTERNASJONALT

Ett av hovedmålene for arbeidet er å samkjøre styringsdokumenter og praksis i den norske seksjonen med internasjonale føringer. Arbeidsgruppen har gjennomgått vedtak fra Det internasjonale rådsmøtet og styringsdokumenter for Amnesty International og sammenlignet disse med de nasjonale retningslinjene.

De internasjonale dokumentene som er gjennomgått er vedtak 10/2009, vedtak 10/2011 og vedtak 15/2011 fra Det internasjonale rådsmøtet, samt Amnesty Internationals statutter, "International Youth Strategy" og "International Non Governmental Organisations Accountability Charter".

2.3. KONSULTASJON AV ANDRE ORGANISASJONER OG AMNESTY-SEKSJONER

Landsmøtet ba konkret om at relevante aktører utenfor Amnesty skulle høres i prosessen. Arbeidsgruppen besluttet derfor å hente informasjon fra ulike Amnesty-seksjoner og tre andre organisasjoner som arbeidsgruppen vurderte at kunne komme med relevante innspill på ulike områder (Redd Barna, Greenpeace og Norges Idrettsforbund). Det ble utviklet et spørreskjema om demokratiet og styringsprosessene i disse seksjonene og organisasjonene. Det ble gjennomført intervju med representanter fra de ulike organisasjonene som var i Norge, og spørreskjemaet ble sendt for utfylling til de andre seksjonene.

Arbeidsgruppa fikk tilbakemelding fra totalt åtte andre seksjoner og organisasjoner. Svarene viste at det var store forskjeller mellom demokratiet og styringsstrukturen i Amnesty i Norge og de organisasjonene og seksjonene som ble konsultert. Tilbakemeldingene ble brukt som grunnlag for utvikling av spørreundersøkelsen til medlemmer i Norge og til presentasjonen brukt på medlemsmøter i Norge våren 2012. Arbeidsgruppen har vært oppmerksom ved bruk av disse dataene på at det er kulturelle forskjeller og forskjeller i tradisjoner som kan gi utslag i form for organisering av demokratiet.

Arbeidsgruppen valgte seksjoner og organisasjoner som ble ansett som interessant ut ifra mandatet.

2.4. SPØRREUNDERSØKELSE BLANT MEDLEMMENE

Arbeidsgruppen anså en kvantitativ undersøkelse hos medlemsmassen for å være et nyttig verktøy for å få en indikasjon om hva medlemmene mente om aktuelle problemstillinger. Spørreundersøkelsen ble gjennomført via dataverktøyet Easy Quest. Dette er et relativt enkelt verktøy hvor det ikke er mulighet for å lage kompliserte rapporter og datamatriser, men verktøyet gir en måling av antall respondenter per svaralternativ.

Spørsmålene og problemstillingene ble utformet av arbeidsgruppen, men gruppen innhentet bistand til formuleringer av spørsmålene samt kvalitetssikring av spørreskjemaet fra Østlandsforskning. Det kom inn 1284 svar, noe som anses som en bra responsrate.

Det er flere feilkilder man må være oppmerksom på ved bruk av spørreundersøkelsen. Undersøkelsen ble mailet til alle medlemmer, samt lagt ut på nettet med åpen tilgang for alle. Respondentene er derfor ikke tilfeldig utvalgt, og kan ikke sies å være 100 prosent representative for medlemsmassen. Det var også mulig for samme person å svare flere ganger på det samme spørreskjemaet uten at vi hadde tilgjengelig verktøy som forhindret dette. Ved å sende ut spørreskjemaet elektronisk samt legge det ut på nett ekskluderes gruppen medlemmer som ikke har tilgang på PC og internett.

En annen feilkilde til undersøkelsen er at respondenten ikke gis anledning til å stille oppklarende spørsmål dersom det er spørsmål eller begreper i undersøkelsen som er uklare eller vanskelige å forstå. Spørsmålene kan oppfattes eller tolkes på en annen måte enn det arbeidsgruppen hadde intensjon om å spørre om.

2.5. MEDLEMSMØTER

Arbeidsgruppen organiserte medlemsmøter i alle Amnesty-regionene i Norge. I Trondheim møtte ingen opp, og oppmøtet på de andre møtene varierte fra 7 til om lag 40 deltakere. Deltakerantallet må regnes som lavt og kan ikke være representativt, men innspill fra møtene ble tatt med i den videre prosessen. Tema som ble diskutert på medlemsmøtene var blant annet organisasjonskartet, den demokratiske strukturen i Amnesty i Norge, landsmøtet og valg/sammensetning av styret. Det ble utviklet en felles mal for møtene som gir en klar indikasjon på hva som ble diskutert, og som er tilgjengelig hos arbeidsgruppen.

3. NØDVENDIGE ENDRINGER SOM FØLGE AV INTERNASJONALE FØRINGER

3.1. INNLEDNING

I denne delen av rapporten presenteres de endringsforslagene arbeidsgruppen har funnet det nødvendig å komme med på bakgrunn av internasjonale vedtak og andre internasjonale føringer. Endringsforslagene følger av en vurdering av de krav som oppstilles av internasjonale vedtak, sammenlignet med de regler og den praksis som eksisterer i den norske seksjonen.

3.2. ÅPENHET OM BESLUTNINGSPROSESSER

Det stilles krav til kommunikasjon om og åpenhet rundt beslutninger som skal tas i organisasjonen i vedtak 10/2009 fra Det internasjonale rådsmøtet del B, kapitlet "Transparency". Det stilles også krav til informasjonen som skal gis om formelle beslutninger og hvilke elementer denne skal inneholde.

Arbeidsgruppen vurderer at de kravene som stilles her ikke ivaretas fullt ut av reglene og praksisen rundt pågående beslutningsprosesser og tidligere vedtak i Amnesty i Norge. Amnesty i Norge har i dag regler om dette i forretningsordenen for landsmøtet og i styrets instruks. Det er nødvendig å gjøre endringer av praksis og regelverk knyttet til publisering av sakspapirer og begrunnelse for vedtak, både fra landsmøtet og styret. Hvis studentrådet skal opprettholdes, bør også de samme endringene gjennomføres i studentrådets vedtekter.

Arbeidsgruppen anbefaler at landsmøtets forretningsorden og styrets instruks endres slik at det må informeres bedre om pågående vedtaksprosesser, samt at det tydeliggjøres hvilken informasjon vedtaket vil bygge på.

3.3. KRAV TIL STRATEGISKE BESLUTNINGER

Det følger av del B i vedtak 10/2009 fra Det internasjonale rådsmøtet at det stilles krav til "Accountability". Vedtaket innebærer at alle strategiske beslutninger skal ha "key performance indicators" og "bench marks".

Arbeidsgruppen vurderer at Amnesty i Norge ikke oppfyller disse kravene i dag, da strategiske beslutninger ikke konsekvent inneholder dette. Kravene gjelder i utgangspunktet alle strategiske beslutninger som tas i organisasjonen. I dag er det landsmøtet og styret som tar slike beslutninger, men for de tilfeller at andre organer også skal ta strategiske beslutninger, vil disse kravene også gjelde og bør innarbeides i relevante styringsdokumenter.

Arbeidsgruppen anbefaler på bakgrunn av dette at det innarbeides krav om "key performance indicators" og "bench marks" i landsmøtets forretningsorden og styrets instruks.

3.4. EKSTERNE AKTØRERS DELTAKELSE I BESLUTNINGSPROSESSER

Det følger av ICM-vedtak 10/2009 del B, "Inclusiveness", at eksterne bidragsyttere skal konsulteres i alle beslutningsprosesser. Styret i Amnesty i Norge har gjennom styrevedtak

70/2009 og gjennom ulike prosesser, som strategisk plan vedtatt i 2010 og organisasjonsgjennomgangen, forsøkt å ivareta dette.

Hvordan og i hvilken grad eksterne skal involveres er ikke nedfelt i noen av styringsdokumentene. I vedtektene er det bestemt i § 6 at alle medlemmer har adgang til landsmøtet. Det følger av forretningsordenen for landsmøtet at medlemmene har forslagsrett, men det er ikke uttrykkelig bestemt hvem som har talerett. Videre følger det av vedtektene § 11 at det bare er medlemmer av AI Norge som kan være med i styret. Det følger av styreinstruksen punkt 2 at alle medlemmer og ansatte kan være observatører på styremøtene, men det er ikke regulert noe for ikke-medlemmer.

Arbeidsgruppen vurderer at kravet om å involvere eksterne aktører ikke er ivaretatt i tilstrekkelig grad i dagens styringsdokumenter. Kravet gjelder for alle beslutningsprosesser, og omfatter derfor både studentrådet, valgkomiteen og de eventuelle lokale organene organisasjonen måtte ha, i tillegg til styret og landsmøtet. Arbeidsgruppen setter spørsmålsteget ved hvor enkelt det vil være å gjennomføre dette kravet i den norske organisasjonen. Det vil være nødvendig å definere nærmere hvem som er eksterne aktører, på hvilke måter disse kan involveres og i hvilken grad de skal involveres. Det stilles ikke spesifikke krav om dette, og slik arbeidsgruppen vurderer dette temaet, vil det være nødvendig med presise definisjoner og et målrettet arbeid for å få gjennomført den nødvendige deltakelsen fra eksterne aktører.

Arbeidsgruppen anbefaler at vedtektene, forretningsordenen for landsmøtet og styreinstruksen endres slik at prinsippet om eksterne aktørers deltakelse sikres. Arbeidsgruppen foreslår også at det skal utvikles mandat for valgkomiteen og kontrollkomiteen, og det samme prinsippet må ivaretas også der.

3.5. HABILITETSREGLER FOR STYRET

Det følger av "International Non Governmental Organisations Accountability Charter" og kravene til "Good governance" at det blant annet skal være skriftlige prosedyrer for valg, ansvar og vilkår for medlemmer av de styrende organene, og prosedyrer for å forhindre og håndtere interessekonflikter.

Det følger av vedtektene § 11 at ingen styremedlemmer i Amnesty i Norge kan ha lønnet arbeid i organisasjonen. Ut over dette inneholder ikke styringsdokumentene noen bestemmelser som skal forhindre eller håndtere interessekonflikter. Praksis i styret har imidlertid vært at styremedlemmer ikke deltar når saker som berører dem direkte behandles, for eksempel fastsettelse av godtgjørelse til styreleder.

Arbeidsgruppen anbefaler at det foreslås regler om styremedlemmers habilitet ved interessekonflikter, samt prosedyrer for håndtering av habilitetsspørsmål, i styrets instruks.

3.6. REDUSERT KONTINGENTSATS FOR UNGE MEDLEMMER

Det følger av Den internasjonale ungdomsstrategien (Youth Strategy) punkt 8, ob. 10 a, at Amnesty skal ha en redusert kontingentsats for unge medlemmer, samtidig som de skal få fulle medlemsrettigheter. I strategien defineres en ung person som en som er mellom 14 og 25 år.

Kontingenten for medlemmer av Amnesty i Norge er fastsatt av landsmøtet, jf. vedtektene § 7 punkt 3. I dag er det redusert kontingent for studenter, men ikke for bestemte aldersgrupper over 18 år.

Arbeidsgruppen anbefaler at det fremmes forslag for landsmøtet om å etablere en redusert kontingentsats for personer til og med 25 år.

4. ANBEFALTE ENDRINGER SOM FØLGE AV INTERNASJONALE FØRINGER

4.1. INNLEDNING

I denne delen av rapporten presenteres de endringsforslagene arbeidsgruppen har funnet det formålstjenelig å komme med på bakgrunn av internasjonale vedtak og andre internasjonale føringer. Det oppstilles ikke krav om at den norske seksjonen må ha slike regler, men i et demokratiperspektiv anbefaler arbeidsgruppen at de innføres.

4.2. INNARBEIDING AV PRINSIPPER FOR DEMOKRATISK STYRING

Det følger av flere internasjonale instrumenter at Amnesty skal være en demokratisk organisasjon. I del A av vedtak 10/2009 fra Det internasjonale rådsmøtet er det oppstilt bestemte prinsipper for demokratisk styring i Amnesty. I tillegg oppstiller de internasjonale statuttene artikkel 1 nr. 2 krav til at styringen av Amnesty skal være demokratisk.

Arbeidsgruppen vurderer at det ikke er et krav å innarbeide disse prinsippene i nasjonale styringsdokumenter, men at det kan være fordelaktig å synliggjøre de demokratiske prinsipper som ligger til grunn for styring av organisasjonen.

Arbeidsgruppen anbefaler derfor at prinsippene som er inntatt i vedtaket fra Det internasjonale rådsmøtet, samt i de internasjonale statuttene, oversettes til norsk språkdrakt og innarbeides i vedtektene.

4.3. VALG AV DELEGASJON TIL DET INTERNASJONALE RÅDSMØTET

Det følger av de internasjonale statuttene artikkel 17 hvor stor delegasjon den enkelte seksjon kan sende til Det internasjonale rådsmøtet. Det legges ikke føringer for hvordan delegasjonen skal utpekes, men det kreves at prosessen for valg av delegasjon skal være formalisert i seksjonene. I Amnesty i Norge har det vært tradisjon for at styret peker ut delegasjonen, men dette er ikke forankret i noen av styringsdokumentene.

En skriftlig prosedyre for valget av delegasjonen vil synliggjøre hvordan dette ønskes gjort. Prosedyren kan nedfelles i vedtektene eller i styrets instruks, avhengig av hvordan det er ønskelig å gjennomføre dette valget. Prosedyren kan også innebære at bestemte grupper skal

ivaretas eller at bestemte hensyn skal være bestemmende eller legges vekt på i utvelgelsesprosessen, for eksempel kjønnsbalanse, mangfold og ung representant. På bakgrunn av gjeldende tradisjon for utvelgelse av delegasjonen mener arbeidsgruppen at det er mest hensiktsmessig å innarbeide dette i styrets instruks.

Arbeidsgruppen anbefaler at det innarbeides en prosedyre for valg av delegasjon til Det internasjonale rådsrådet i styrets instruks.

4.4. INSTRUKS FOR VALGKOMITEEN

I del B av vedtak 10/2009, kapitlet om "Diversity and gender and quality participation" oppstilles krav om mekanismer for å sikre balanse i kunnskaper, egenskaper og erfaring, samt mangfoldighet og kjønnsbalanse i alle styrende organer. I Norge er det valgkomiteen som ivaretar denne oppgaven. Bortsett fra et krav om kjønnsbalanse, er det ikke oppstilt noen krav om sammensetningen i forslaget til styre fra valgkomiteen.

Det følger av dagens vedtekter at landsmøtet skal velge en valgkomité bestående av tre medlemmer. Det finnes ikke noe mandat for valgkomiteens rolle. Det er fra internasjonalt lagt vekt på at roller i Amnesty skal være tydelige og kommunisert, se også rapportens punkt 4.7.

Arbeidsgruppen anbefaler at det foreslås et mandat for valgkomiteen som vedtas på landsmøtet. Mandatet bør fastslå hvilke arbeidsoppgaver valgkomiteen har, hvilke kriterier som skal legges til grunn for deres arbeid. Kriteriene må ta hensyn til de internasjonale kravene til ekstern representasjon, mangfold og kjønnsbalanse, og eventuelt andre hensyn som organisasjonen mener bør være representert i et styre. Andre hensyn for organisasjonen er erfaring fra aktivisme, andre styrende organ, juss og økonomi, internasjonal erfaring og regional representasjon. Gjennom spørreundersøkelsen kom det klart frem at medlemmene er opptatt av at styremedlemmer skal ha et omfattende nettverk til aktive medlemmer og relevante personer utenfor Amnesty, at styret prioriterer tid og ressurser til å holde kontakt med medlemmer, at styreleder har ledererfaring og at styremedlemmene har bred kunnskap om menneskerettighetene og menneskerettslige problemstillinger. Dette bør også få betydning for valgkomiteens mandat.

Mandatet bør også beskrive hvordan en ny valgkomité skal innstilles. Eventuelt må denne oppgaven legges til et annet organ og innarbeides i vedtektene eller instruksene. En mulighet er at styret innstiller på ny valgkomité.

Anbefalingen innebærer at vedtektene § 7 må endres slik at også et mandat for valgkomiteen nevnes her.

4.5. KARENSTID FOR TILLITSVALGTE OG ANSATTE

I vedtak 15/2011 fra Det internasjonale rådsrådet, blir det internasjonale styret bedt om å implementere regler om karenstid på to år for tillitsvalgte og ansatte i Amnesty International.

Arbeidsgruppen vurderer at selv om dette er en forespørsel som gjelder Det internasjonale styret, så er innholdet i vedtaket så eksplisitt at det likevel bør implementeres i Amnesty i Norge.

I dag følger det av vedtektene § 11 at tillitsvalgte i Amnesty i Norge ikke kan ha lønnede verv i organisasjonen, men det er ingen bestemmelser om karenstid.

Arbeidsgruppen anbefaler at det inntas en bestemmelse i vedtektene om at styremedlemmer ikke kan tilsettes i ledende stillinger i Amnesty i Norge før tidligst to år etter fratreden, og at personer med ledende stillinger i Amnesty i Norge ikke kan velges til styremedlemmer før tidligst to år etter fratreden. Det bør i tillegg lages et forslag til unntaksbestemmelse.

4.6. UNGDOMSDELTAKELSE

Amnesty International har en egen ungdomsstrategi som har vært et av grunnlagsdokumentene for organisasjonsgjennomgangen. En rekke spørsmål knyttet til ungdom spesielt er vurdert, og ungdom var også et eget diskusjonstema på medlemsmøtene. I spørreundersøkelsen ble det også stilt spørsmål om det var ønskelig med en egen ungdomsorganisasjon.

Arbeidsgruppen vurderer at ungdomssatsning er og bør være et viktig tema for Amnesty i Norge. Den internasjonale ungdomsstrategien legger også opp til at det skal være egne strukturer for unge, årlige møter, samt et nasjonalt koordineringsarbeid. Det arbeides allerede målrettet mot ungdom i Amnesty i Norge, og det er aktive grupper med unge mennesker over hele landet.

Arbeidsgruppen har likevel ikke funnet grunnlag for å foreslå opprettelsen av en egen ungdomsorganisasjon eller bestemte arrangementer for ungdom. Gruppen har vurdert at dette bør være et ønske eller krav fra ungdommer selv. For å holde fokus på dette arbeidet mener arbeidsgruppen at det må kreves av styret at de setter et mål for ungdomsdeltakelse på landsmøtet.

Arbeidsgruppen anbefaler styret å fastsette et mål for ungdomsdeltakelse, og det bør fastsettes i styrets instruks at dette skal gjøres. Målet kan formaliseres gjennom en årsplan eller et styrevedtak.

4.7. KLARERE ROLLEFORDELING

Det følger av del B i vedtak 10/2009 fra Det internasjonale rådsmøtet at rollene til organene i Amnesty må være tydelige og kommuniserte.

Arbeidsgruppen vurderer at rollefordelingen mellom organene i Amnesty i Norge til dels er regulert gjennom de grunnleggende styringsdokumentene, men at det er mulig å kommunisere rollefordelingen tydeligere.

Arbeidsgruppen anbefaler derfor at det fastsettes prinsipper for rollefordeling i konsultasjons- og vedtaksprosesser i tråd med det internasjonale vedtaket. Arbeidsgruppen anbefaler derfor at det foreslås endringer i forretningsordene for landsmøtet, samt at det utvikles en matrise lik den som finnes på internasjonalt nivå.

5. ØVRIGE ANBEFALINGER OM ENDRINGER FRA ARBEIDSGRUPPEN

5.1. INNLEDNING

Arbeidsgruppen har vurdert en rekke tiltak for å styrke demokratiet og øke deltakelsen i organisasjonen, også ut over det som følger av internasjonale føringer. I det følgende presenteres arbeidsgruppens syn på noen utvalgte punkter. Drøftelsene er basert på innspill både fra Amnesty International, medlemsmøtene, spørreundersøkelsen blant medlemmer og innspill fra andre organisasjoner og seksjoner som ble kontakten i arbeidet. Arbeidsgruppen foreslår ikke endringer på alle punkter vi har vært innom i vårt arbeid, men velger å redegjøre for noen av de drøftelsene som har blitt gjort, med et ønske om å løfte debatten videre inn i organisasjonen.

5.2. LANDSMØTET

Arbeidsgruppen har vurdert om medlemmene har hensiktsmessig innflytelse på organisasjonen og aktivismen i Amnesty i Norge, slik dette også er beskrevet i mandatet. Landsmøtet er det øverste bestemmende organet i Amnesty i Norge, og fordi det ikke er andre valgte organer enn styret, er også landsmøtets rolle svært viktig for medlemmene.

Gjennom undersøkelsene som er gjort har arbeidsgruppen fått inntrykk av at medlemmene ikke har så god innflytelse på organisasjonen og aktivismen som de kunne hatt, slik landsmøtet er organisert i dag. For det første er det vanskelig for medlemmene å ha innflytelse på sakene som blir behandlet på landsmøtet på grunn av måten disse forberedes på. Landsmøtesakene blir forberedt av styret eller sekretariatet, gjerne svært lenge før landsmøtet. Medlemmene har formell adgang til å påvirke, men den reelle muligheten er mindre da forslagene presenteres som ferdig utviklede og gjerne som pakkedøsnings. Et eksempel på dette er den strategiske planen som landsmøtet vedtar. For det andre er det en utfordring at mange av vedtakene som blir gjort på landsmøtet, har bakgrunn i internasjonale vedtak som Amnesty i Norge er pålagt å følge. Følgelig er det ikke stort rom for endringer fra landsmøtedeltakerne før det blir gjort vedtak. For det tredje viste spørreundersøkelsen at over halvparten av medlemmene ikke vet hvordan de kan delta i beslutningsprosesser i organisasjonen. Til tross for at alle medlemmene har anledning til å foreslå og stemme over vedtak ved landsmøtet, er det begrenset hvor reell innflytelse de har hvis de ikke har kunnskap om organisasjonen eller rom for diskusjon rundt sakene. Konsultasjonene har vist at medlemmer savner rom for diskusjon etter de lokale og regionale strukturene har blitt endret de siste årene – de tradisjonelle møteplassene er borte.

Samtidig viser spørreundersøkelsen at det ikke er like stor interesse for alle beslutningsprosessene i organisasjonen. Medlemmene ønsker i større grad å ha innflytelse på beslutninger som gjelder aktivisme og menneskerettighetsspørsmål, enn spørsmål knyttet til formalia og organisasjon.

Et av temaene som har vært diskutert i arbeidsgruppen og med medlemmene, er om landsmøtet bør beholdes i den form som det er i dag, eller om det ville være mer hensiktsmessig, i et demokratiperspektiv, å finne en annen løsning. Et eksempel er et representantskap med delegater fra ulike grupper eller regioner som kunne løst alle eller deler av landsmøtets

oppgaver i dag. Et mulig representantskap er drøftet i punkt 5.5. under. Arbeidsgruppen vurderer ikke at det er hensiktsmessig å slutte med landsmøter, men vurderer likevel at det kan gjøres flere endringer innenfor den rammen som landsmøtet har i dag, som vil bedre medlemmenes mulighet til å påvirke og delta.

Arbeidsgruppen anbefaler at medlemstilbudet i forkant av landsmøtet styrkes. Det bør arrangeres regionale formøter hvor sakspapirene til landsmøtet kan gjennomgås og hvor det kan være innledende diskusjoner om viktige tema som vil komme opp på landsmøtet. Arbeidsgruppen anbefaler videre at det arrangeres oppstartsmøte for nye landsmøtedeltakere, som gis mer fokus enn den halvtimen som det har vært tradisjon for å sette av lørdag morgen. En slik løsning vil øke mulighetene for reell innflytelse på landsmøtet ved at medlemmene i større grad er forberedt og har fått utforsket noen av sine standpunkter til viktige saker i forkant. Et økt antall møteplasser for medlemmene vil også styrke organisasjonen ved at medlemmene blir kjent med hverandre. Det er en kjensgjerning at de gode ideene ikke nødvendigvis oppstår når en sitter alene, men heller i et inspirerende miljø med andre som er opptatt av de samme spørsmålene. Å gi medlemmene en mulighet til å diskutere saker i forkant vil gjøre medlemmene mer opplyste på de aktuelle sakene, kjenne fordeler og ulemper og dermed gi et mer kompetent landsmøte som beslutningstaker. Slike formøter regionalt og ved starten av landsmøtet er også godt egnet til informasjon om hvor de forskjellige beslutningene i Amnesty tas. Regionale møter kan legges sammen med andre aktiviteter, som kampanjelansering, oppstartsmøter eller allerede etablerte regionale møter. De regionale møtene kan holdes årlig, hvor det i år uten landsmøte kan legges opp til innflytelse på valg av menneskerettstema for handlingsplanen det påfølgende år.

Arbeidsgruppen anbefaler videre at medlemmene på landsmøtet gis direkte mulighet til å påvirke kampanjearbeidet i det påfølgende året, for eksempel gjennom kampvotering mellom to aktuelle alternativer. Alternativene kan velges fra den internasjonale strategiske planen. Arbeidsgruppen har inntrykk av at det er enighet i organisasjonen om at Amnesty globalt må ha felles prioriteringer og fokus. Dette står ikke i motsetning til innflytelse på valg av hvilke tema eller kampanjer det skal satses på i Norge.

5.3. STYRET

I vurderingen av om Amnesty i Norge har en organisasjonsstruktur som understøtter våre strategier og mål, har arbeidsgruppen også vurdert om medlemmene i dag har tilstrekkelig kontakt og mulighet for innflytelse på styret. Praksis har vist at kontakten mellom styret og medlemmene er svært begrenset. Dette kan være begrunnet i manglende møteplasser, manglende ordning for kontakt og kapasitet innad i styret. Studentene har et eget studentråd som skal være et rådgivende organ for styret, men studentrådet har i liten grad fungert som dette de siste årene.

Det arrangeres enkelte konsultasjonsmøter gjennom en styreperiode, men responsen fra medlemsmassen er liten. Signal tyder på at årsaken er todelt; delvis fordi medlemmer først og fremst er interessert i aktivisme og ikke beslutningsprosesser, delvis fordi konsultasjonene ikke er tilrettelagt engasjerende og at viktigheten og innflytelsesmulighetene blir dårlig kommunisert.

Medlemmene har formelt mulighet for å kontakte styret direkte, foreslå tiltak og være observatør på styremøter. Dette benyttes i svært liten grad.

Arbeidsgruppen foreslår på bakgrunn av dette at styret vurderer om det er tiltak som kan gjøre styret mer tilgjengelig for medlemmene, for eksempel deltakelse fra styremedlemmer på flere arrangementer i organisasjonen eller at styret arrangerer flere møter for medlemsmassen.

5.4. KOMPENSASJON TIL STYREMEDLEMMER

I forbindelse med spørreundersøkelsen, har arbeidsgruppen også søkt å avdekke hvilke meninger medlemmene har omkring spørsmålet om kompensasjon bør gjelde for styremedlemmer/styreleder.

Flertallet (907) respondenter svarte at styret burde ha omtrent like gode ordninger som andre sammenlignbare, frivillige organisasjoner. En meget liten gruppe (36) mente at Amnesty burde ha bedre ordninger.

Det var også et stort flertall for at styret som helhet skal kompenseres for dokumentert tapt arbeidsinntekt (804), mens 298 mente hele styret skulle ha en godtgjøring uavhengig av tapt arbeidsfortjeneste. Bare 45 mente at styret ikke skulle ha noen form for godtgjøring eller kompensasjon.

676 respondenter mente at styreleder bør motta en godtgjøring uavhengig av tapt arbeidsfortjeneste, mens 139 mente at nestleder burde få godtgjøring etter samme prinsipper som styreleder.

Kun 45 mente at ingen i styret burde motta noen form for kompensasjon eller godtgjøring.

Arbeidsgruppen har dessverre ikke fått diskutert dette temaet tilstrekkelig til å komme med en anbefaling, og presenterer derfor bare funnene for styret.

5.5. REPRESENTANTSKAP

Arbeidsgruppen har vurdert om medlemmene har en hensiktsmessig innflytelse i organisasjonen, og i den forbindelse har en fornyet organisasjonsstruktur vært et tema. Det er særlig opprettelsen av et nytt organ – et representantskap eller landsstyre – som har blitt diskutert. I diskusjonen har arbeidsgruppen fått innspill både fra medlemsmøtene, spørreundersøkelsen og konsultasjonen med andre organisasjoner. Et av resultatene som kan leses ut av spørreundersøkelsen, er at medlemmene ønsker å ha innflytelse på beslutninger i organisasjonen, og at det er størst interesse for beslutninger som gjelder menneskerettighetsspørsmål, og dette mener arbeidsgruppen kan være av betydning i vurderingen av et slikt nytt organ i organisasjonen. Av organisasjonene vi har konsultert er det særlig Amnesty i Nederland og Redd Barna som har lignende organer og gode erfaringer med dette.

Et representantskap kan bestå av medlemmer valgt på bakgrunn av geografisk fordeling, tematisk interesse, eller annet. Representantskapet kan overta noen av oppgavene landsmøtet har i dag, og kan enklere møtes oftere enn én gang annen hvert år. Fordelen med et slikt organ er at medlemmene kan få større innflytelse ved at flere er mer direkte involvert i

beslutningsprosesser. Medlemmene av representantskapet må også velges på en måte som gjør at de representerer ulike deler av medlemsmassen, enten basert på geografi, interessefelt eller lignende. Hvis medlemmene i representantskapet tar opp problemstillinger i sin region eller i sin gruppe, vil flere kunne bli involvert i beslutningsprosessene. Hvis representantskapet overtar noen landsmøteoppgaver og møtes oftere, kan det jobbe mer effektivt med disse oppgavene enn et landsmøte kan gjøre. Representantskapet kan bestå av personer som genuint er interessert i å være med på beslutningsprosesser. Med et representantskap vil man få beslutningstakere som er mer oppdatert på organisasjonen nasjonalt og internasjonalt. De er engasjerte og får etter hvert en kompetanse som et landsmøte av alle medlemmer ikke vil kunne få. Representantskapet kan for eksempel få ansvar for en del organisatoriske saker som ellers løses av landsmøtet, et felt som medlemmene gjennom spørreundersøkelsen har vist mindre interesse for å delta i. En annen fordel er at et representantskap vil være en anledning for flere medlemmer til å ha formaliserte verv i organisasjonen og ta mer formelt ansvar for organisasjonens utvikling mellom landsmøtene. Dette kan øke engasjementet blant medlemmene, og også være en måte å rekruttere medlemmer til videre engasjement i organisasjonen.

En ulempe med et representantskap er at beslutninger blir flyttet fra landsmøtet og medlemmene får mindre direkte innflytelse på beslutningene. Så lenge prosessene i representantskapet er åpne og det er mulig å komme med innspill, samt følge med på hvilke saker som blir behandlet, kan dette likevel være en bedre løsning enn det vi har i dag, jf. drøftelsen om landsmøtet.

Det er ulike aktuelle modeller for representantskapet. Amnesty i Nederland har et representantskap som har trådt i stedet for landsmøtet, slik at det er det øverste organet i organisasjonen. Deres representantskap velges over nett. Redd Barna har også representantskap, men dette består av representanter valgt av de ulike lokalgruppene og fungerer mellom landsmøtene. Representantskapet deres møtes to ganger i året og tar en del beslutninger som også kunne blitt behandlet på et landsmøte. Et spørsmål er hvordan representantskapet skal velges. Hvis dette skal være basert på en geografisk inndeling, må det også være regionale eller lokale strukturer. Det følger av vedtektene at styret kan opprette regionale strukturer i organisasjonen. Hvis organisasjonen ønsker en ordning med representantskap, bør styret i løpet av neste periode opprette regionale strukturer som kan være tilpasset dette.

Arbeidsgruppen vurderer at et representantskap kan øke innflytelsen og deltakelsen blant medlemmene på beslutningsprosessene i organisasjonen, og dessuten øke engasjementet. Flere personer vil bli involvert i beslutningsprosesser med en større hyppighet enn i dag. Samtidig vurderer arbeidsgruppen at opprettelsen av et slikt organ i praksis vil flytte den direkte beslutningsmakten fra medlemmene, og på bakgrunn av dette ønsker ikke arbeidsgruppen å anbefale en oppretting av et slikt organ – men foreslår heller at en ny organisasjonsstruktur er tema for diskusjon i organisasjonen slik at det blir belyst best mulig.

Arbeidsgruppen anbefaler at styret initierer en debatt om dette temaet på landsmøtet. En videre utredning av spørsmålet bør være på landsmøtets eget initiativ.

5.6. KONTROLLKOMITÉ

Arbeidsgruppen har vurdert hvordan Amnesty i Norge best mulig kan sikre at organisasjonen følger opp de målsetninger og strategier som følger av landsmøtets vedtak og føringer fra den internasjonale organisasjonen. I dag er det styret og landsmøtet som må sørge for at dette skjer. Styret har ansvar for at dette skjer mellom to landsmøter, og har frem til i dag selv tatt ansvar for at internasjonale føringer blir iverksatt nasjonalt. Når det er styret selv som også har ansvaret for at arbeidsoppgavene blir gjennomført, mangler det et uavhengig organ som kontrollerer at dette skjer.

Arbeidsgruppen anbefaler at det opprettes en kontrollkomité. Komiteen bør velges av landsmøtet og fungere uavhengig av styret. Oppgavene, som bør defineres i et mandat bestemt av landsmøtet, kan bestå i å følge opp økonomiske målsetninger, at rutinene i styret er gode nok, at det ikke blir fattet beslutninger som er i strid med tidligere vedtak, strategier fastsatt av landsmøtet og sikre at styret opererer innenfor vedtatte vedtekter. Kontrollkomiteen kan også ha som ansvarsområde å sørge for at Amnesty i Norge drives i tråd med de internasjonale vedtektene.

En kontrollkomité bør bestå av medlemmer og personer som har kjennskap og erfaring fra den internasjonale organisasjonen og kan gjøre en konstruktiv kontroll av at styret følger opp landsmøte vedtak, internasjonale føringer og ellers hensyn til organisasjonen i periodene mellom landsmøter. Den bør ha tilgang til det som kommer av føringer fra den internasjonale organisasjonen, og det som står på dagsorden for styret.

Det kan eventuelt legges opp til at komiteen skal være til stede på (noen av) styremøtene.

Anbefalingen innebærer at vedtektene § 7 må endres slik at det inntas et punkt om kontrollkomité.

5.7. STUDENTRÅDET

Studentrådet er i dag et bindeledd mellom de ulike studentgruppene, samt et rådgivende organ for styret. Den rådgivende rollen er i liten grad oppfylt, og det er verken fra styrets eller studentrådets side tatt initiativ i de siste årene for å forbedre denne rollen.

Studentrådet ble opprettet i en tid hvor styret hadde flere rådgivende utvalg. Disse har med tiden blitt lagt ned eller har endret funksjon, og studentrådets har derfor en særegen plass i dagens organisasjonsstruktur. I dag har studentene formelt sett en egen kanal for påvirkning gjennom studentrådet, i motsetning til andre grupper av medlemmer som en kunne tenke seg at også ønsket dette.

Arbeidsgruppen anbefaler at styret, sammen med studentrådet, gjennomgår rådets rolle og vurderer om den rådgivende funksjonen bør styrkes, eventuelt avvikles.

5.8. STEMMEGIVNING PÅ NETT

Gjennom kontakten med flere andre Amnesty-seksjoner er arbeidsgruppen gjort kjent med at Amnesty i England og Nederland velger representanter gjennom valg på nett, og at disse

seksjonene har gode erfaringer med dette. Arbeidsgruppen har på bakgrunn av dette vurdert om stemmegivning på nett kan være et aktuelt tiltak for Amnesty i Norge. Utgangspunktet for å vurdere dette, er mandatets punkt om å vurdere hensiktsmessigheten av organiseringen og om Amnesty i Norge tar i bruk verktøy og kommunikasjonsmidler som er nødvendig for et fungerende demokrati.

Fordelen som de nevnte seksjonene ser ved å benytte valg på nett, er at det gir flere anledning til å stemme. I Amnesty i Norge er det personer som har vært medlem i minst seks måneder og som møter opp på landsmøtet, så har anledning til å stemme. Et argument for å innføre en slik ordning er at et klart flertall av de spurte i spørreundersøkelsen mente at alle betalende medlemmer burde kunne stemme, ikke bare landsmøtedeltakere. En annen fordel er at sosiale medier og internett i større grad kan tas i bruk i forbindelse med valget, noe som kan skape blest om organisasjonen og engasjement blant medlemmene.

Stemmegivning på nett har likevel en rekke utfordringer. Det kan være vanskelig å finne en teknisk løsning som er god nok, og som sikrer at det ikke forekommer valgfusk. Informasjonen om kandidater, og måten kandidatene presenterer seg selv på og eventuelt driver valgkamp for seg selv, kan påvirkes i stor grad av en slik løsning. På bakgrunn av dette vurderer arbeidsgruppen at det ikke er tilrådelig å foreslå en så kontroversiell endring som stemmegivning på nett må anses å være, før det er gjort en nærmere utredning av de faktiske mulighetene for dette.

Arbeidsgruppen vurderer at det må utredes nærmere hvordan et eventuelt valg på nett kan gjennomføres praktisk. Det må også vurderes nærmere hvilken rolle en eventuell valgkomité skal ha, om og i så fall hvordan det skal være mulig å stille benkeforslag til valget,

Arbeidsgruppen anbefaler at styret undersøker tekniske løsninger og erfaringer fra andre organisasjoner rundt valg av styret og eventuelt andre valgte organ på web og pr post.

5.9. FORBEDREDE NETTSIDER

I vurderingen av om Amnesty i Norge tar i bruk verktøy og kommunikasjonsmidler som er nødvendig for et fungerende demokrati, har arbeidsgruppen fått innspill på temaet fra medlemmene gjennom medlemsmøter og spørreundersøkelsen. Arbeidsgruppen har også selv gjort en vurdering av nettsidene. Mange medlemmer har gitt tilbakemelding om at informasjon ut over aktivisme er vanskelig tilgjengelig på nettsidene.

Arbeidsgruppen vurderer at informasjon og kunnskap om organisasjonen, tidligere beslutninger og pågående beslutningsprosesser er nødvendig for å sikre konstruktiv og kompetent styring av organisasjonen. Organisasjonen er blitt mer profesjonalisert de siste tiår, og det er viktig at det medlemsstyrte demokrati er opplyst og relevant både når det gjelder organisatoriske og menneskerettslige beslutninger for å være en konstruktiv beslutningstaker. Landsmøtet og styret som representanter for medlemmene må være på høyde med nye utfordringer nasjonalt og internasjonalt, og kunne gi sekretariatet et riktig mandat å jobbe ut fra. Gjennomslagskraft, aktivisme og effektivitet må alltid være i fokus når man prioriterer ressurser. Likevel er lett tilgjengelig informasjon viktig for å få eierskap til organisasjonen, kunnskap om muligheter for innflytelse er engasjerende, og dette kan gi merverdi for Amnesty.

Beslutningsprosesser internasjonalt blir gjerne sendt ut på høring til de nasjonale seksjonene, men disse kommer gjerne med kort frist. En oversikt over kommende konsultasjoner og hvilken betydning de har internasjonalt, kan øke oppslutningen om og engasjementet for prosesser i den internasjonale organisasjonen.

Arbeidsgruppen vurderer at det vil styrke medlemmenes mulighet for påvirkning og informasjon hvis nettsidene forbedres. Forslaget må sees i sammenheng med punkt 3.2. over om åpenhet rundt beslutningsprosesser. En endring i nettsidene vil være i tråd med de internasjonale forpliktelsene som er beskrevet der.

Arbeidsgruppen anbefaler at det etableres et område på nettsidene med informasjon om organisasjonen (organisasjonskart, forklaring av organer med mer), informasjon om pågående styringsprosesser nasjonalt og internasjonalt, oversikt over vedtak som er gjort tidligere og informasjon om tilgjengelige kanaler for innflytelse. «Om Amnesty» på nettsidene kan utvides til å gi medlemmene informasjon om mer en historisk informasjon om Amnesty og kontaktinfo om sekretariat og styret. Å gjøre et område til en «database» av relevante internasjonale og nasjonale strategier, organisasjonskart, dokumenter og informasjon om beslutningstakere er en forholdsvis lett måte å gi medlemmer informasjon på et sted over tid.

Dagsorden for styremøtene bør legges ut på nettsidene for å gi medlemmer med interesse for ulike tema mulighet til å overvære styremøter, eller komme med innspill i forkant. Medlemmene har allerede i dag mulighet for å få informasjon om styremøter og å delta, men det er grunn til å tro at en av begrunnelsene for at dette i svært lite grad utnyttes er at medlemmene mangler relevant informasjon.

6. KONKLUSJON

Arbeidsgruppen har avdekket en rekke forhold som må endres i organisasjonen, både formelt og gjennom praksis, for at Amnesty i Norge skal drives i tråd med de internasjonale føringene. Mandatet la i tillegg opp til at arbeidsgruppen skulle hente innspill fra mange hold, og på bakgrunn av det som er funnet har arbeidsgruppen i tillegg foreslått endringer som antas å være til det bedre for et fungerende organisasjonsdemokrati. På noen områder foreslår arbeidsgruppen kun at temaet bør diskuteres videre i organisasjonen, da det antas at en grundig debatt i organisasjonen er nødvendig for å skape tilstrekkelig støtte for endringer. På bakgrunn av dette anser arbeidsgruppen at målet for organisasjonsgjennomgangen er oppnådd. Mye arbeid gjenstår likevel fortsatt, endringsforslagene må omsettes i konkrete forslag til de aktuelle styringsdokumentene.